

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

Τὰ χαϊδεμένα παιδιὰ τῆς Εὐρώπης, τὰ βουλγαρικά, τὰ γουρούνια αὐτά, διὰ τὰ ὁποῖα κόπτονται νῦν καὶ ξελαργγίζονται καὶ αἱ ἐφημερίδες τῆς Πετροπόλεως, οὔτε σφάζουν, οὔτε πυρπολοῦσιν, οὔτε ὁμότητας διαπράττουσιν! Τίποτε, τίποτε ἀπὸ αὐτὰ! Ὅλα τὰ ἐγκλήματα διαπράττονται ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων! Βούλγαροι φονεύονται οἱ Ἕλληνες ἐνοχοποιούνται. Ἑλληνικὰ χωρία καταστρέφονται καὶ κατασκάπτονται πάλιν οἱ ἄμειροι Ἕλληνες εἰσὶν ἐνοχοί.

Δὲν εἶχεν εἰσέτι ἐπιδοθῇ ἡ ἀπάντησις τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, ἣν εἰς προηγούμενον ἄρθρον ἐχαρκτηρίσαμεν ὡς ὑποκρισίαν, καθότι ἡ εἰρηνικὴ καὶ ἄνευ τρομοκρατίας ἐκτέλεσις τῶν μεταρρυθμίσεων ἐν Μακεδονίᾳ εἶναι ἀσύμφορος εἰς τοὺς πατριώτας τῆς Σόφιας, καὶ ἐξήρχοντο οἱ πρῶτοι καπνοὶ ἐκ τῆς πυρπολουμένης Νιγκοβάνης καὶ ἔρρεε τὸ πρῶτον αἷμα ἀνυπερασπίστων ἀθῶων Ἑλληνομακεδόνων, οἵτινες ἐπίστευσαν εἰς τὰς ὑποσχέσεις τῆς Εὐρώπης περὶ προστασίας αὐτῶν κατὰ τῶν ἐπιδρομῶν τῶν βουλγαρικῶν σιφῶν.

Μετὰ τὴν Νιγκοβάνην πόμπολα ἄλλα ἐγκλήματα διεπράχθησαν, χωρὶς καὶ νὰ ἐξεγερθῇ ἡ ἐν Εὐρώπῃ κοινὴ γνώμη καὶ νὰ στιγματίσῃ τὴν βουλγαρικὴν θηριωδίαν καὶ ἀπανθρωπίαν. Τούναντίον ἐπεκράτησε πλήρης σιγή· αἱ δὲ ρωσικαὶ ἐφημερίδες χολοθεῖσαι ἐξετόξευσαν μύδρους κατὰ τῆς ρωσικῆς κυβερνήσεως, διότι συνήνεσε νὰ ἐπιδοθῇ διακοίνωσις καὶ πρὸς τοὺς βουλγάρους ἐνῶ, κατὰ τὴν γνώμην τῶν αὐτῶν ἔδει νὰ ἐπιδοθῇ μόνον κατὰ τῶν Ἑλλήνων, ὡς ἀθῶων ὄντων τῶν βουλγάρων καὶ μὴ αἰματοκυλούντων τὴν Μακεδονίαν. Οὐ πρὸ πολλῶν δ' ἡμερῶν γερμανικὴ ἐφημερίς, ἀδρῶς βεβαίως πληρωθεῖσα ἀπὸ τὸ δημόσιον βουλγαρικὸν ταμεῖον, ἐξεστράτευσε κατὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου καὶ ἐχαρκτηρίσεν αὐτὸ παρὰ τὴν τῆς ὅλης ἐν Μακεδονίᾳ ἐκρύπτου καταστάσεως.

Καὶ ὅμως ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος ἀφ' ἐκυτοῦ καταπίπτει, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλλήνων μητροπολιτῶν ἀπεκλεισθήσαν ἐκ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ἄλλοι δὲ εὐρίσκονται ὡς συνοδικοὶ ἐν Κων/πόλει, μακρὰν δηλαδὴ τῆς ἐπαρχίας αὐτῶν καὶ ἀμέτοχοι πάσης ἐπικοινωνίας μετὰ τοῦ πνευματικοῦ αὐτῶν ποιμανίου. Ἐντελῶς ὅμως ἐλευθεροὶ εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτῶν εἰσὶν οἱ βούλγαροι μητροπολίται καὶ οὐδεμίαν κατ' αὐτῶν ἐπιρρίπτεται μομφή, οὔτε ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, οὔτε ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, καίτοι αὕτη εἶνε πεπεισμένη ὅτι ἡγέται καὶ ἐργάζεται πάσης βουλγαρικῆς κινήσεως εἰσὶν οἱ βούλγαροι ἱερεῖς, διδάσκαλοι καὶ μητροπολίται.

Οἱ Μακεδόνες ἠθέλησαν διὰ τελευταίαν φοράν νὰ ἀποδείξωσιν εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ διαβιώσωσιν ἐν εἰρήνῃ καὶ διὰ τῆς εὐπειθείας αὐτῶν πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀνακτοβουλιῶν θέλουσι νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι διαπνέονται ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν κωνονικὴν ἐφαρμογὴν τῶν μεταρρυθμίσεων, δι' ὧν ὑπόσχομαι πάντοτε αἱ Δυνάμεις νὰ καταστήσωσιν τὴν Μακεδονίαν εὐδαίμονα.

Ἀλλ' ἐνῶ τοιαύτη ὑπῆρχεν ἡ ἐκ μέρους τῶν

Ἑλληνομακεδόνων ὑποδοχὴ τῶν ἐπαγγελιῶν τῶν Δυνάμεων καὶ ἐνῶ εἰσέτι δὲν ἐσθῆθησαν αἱ φλόγες τῆς Νιγκοβάνης, οὔτε κατέπαυσαν οἱ θρήνοι τῶν ἀπορφνησθεισῶν οἰκογενειῶν, ἀγγέλλεται καταστροφὴ φρικωδέστερα, ἀποτρόπαιος, ἀπῆλσιος. Ἐκ τῶν 130 οἰκιῶν τοῦ χωρίου τούτου αἱ 120 ἐντελῶς κατεστράφησαν, ἄγνωστος δὲ τυγχάνει ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων. Πρὸ τοῦ φρικαλέου τούτου ἐγγλήματος ἀδύνατον νὰ μὴ συγκινηθῶσιν αἱ Ἑλληνικαὶ καρδίαι. Δὲν γνωρίζομεν ὁποῖαν ἐν Εὐρώπῃ θὰ παραγῇ ἐντύπωσις καὶ ἐὰν οἱ ἐπιφανεῖς τοῦ ἐν Λονδίνῳ βαλκανικοῦ κοιμητιῶτος θὰ πεισθῶσι πλέον ὅτι οἱ χαϊδεμένοι τῶν βουλγάρων εἰσὶ κοινοὶ ἐγκληματίαι καὶ ἀποτρόπαιοι, οὔτε ἐνδιαφερόμεθα δι' ὁποῖον ἄρθρον θὰ ἐξυμνήσωσιν τὴν βουλγαρικὴν θηριωδίαν αἱ ἐφημερίδες τῆς Πετροπόλεως καὶ ἐὰν ἡ Α. Ε. ὁ Φερὴδ πασᾶς φρονεῖ ἐνδομύχως ὅτι ὄντως ἐνοχοὶ τῶν ἐγκλημάτων πράξεων ἦσαν ὁ ἐξορισθεὶς Δράμας καὶ οἱ ἄλλοι αὐτοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί. Ἀλλὰ ἐνδιαφερόμεθα μόνον νὰ διακηρύξωμεν ὅτι εἶνε πλάνη οἰκτρὰ νὰ νομίζωμεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ὅτι αἱ Δυνάμεις θὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς τοὺς βουλγάρους νὰ καταπαύσωσιν τὴν ἐν Μακεδονίᾳ δρᾶσιν αὐτῶν, πρᾶγμα ἐντελῶς ἀσύμφορον διὰ τὰ σχέδια τῶν ὑψηλῶν αὐτῶν προστατῶν. Ὅθεν ἐπιβεβλημένον καθήκον εἶνε νὰ ἀφήσωμεν τοὺς Ἑλληνομακεδόνας νὰ ἐκδικήσωσι τὸ ἀδίκως χυθὲν ἀθῶον αἷμα. Πᾶσα ἄλλη πρὸς αὐτοὺς συμβουλὴ ἔσεται καταστρεπτικὴ διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Φαίνεται ὅτι αἱ ὑποσχέσεις τῶν ἀρμοδίων περὶ τῆς τηρήσεως τοῦ καθεστώτος εἰς τὰ χωρία, τὰ ἡμιλίαν, θὰ μείνουν μόνον ὑποσχέσεις καὶ τίποτε ἄλλο διότι ὡς φαίνεται αὐτοὶ ἔχουν προδιαγεγραμμένον σχέδιον, τὸ ὁποῖον σιγὰ σιγὰ θέτουν εἰς ἐφαρμογὴν. Τὰ χωρία αὐτὰ δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξουν ἄνευ τῶν ἀναλόγων κατοικιδίων ζώων διὰ τὰ ὁποῖα ὑπάρχει τόπος κοινὸς προωρισμένος διὰ βοσκὴν, ἀλλ' οἱ ἐπιτετραμμένοι εὐρόντες τοῦτο ὡς μέσον αὐξήσεως τῶν ἐσόδων ἀφαιροῦσι τὸν πρὸς βοσκὴν τόπον καὶ ἐνοικιάζουσιν αὐτὸν καὶ τὸ χεῖριστον εἰς τουρκαλβανούς, διὰ νὰ μὴ ὑπάρχῃ οὔτε ἀσφάλεια οὔτε ἡσυχία εἰς τὸ χωρίον. Διὰ τὰ μαγαζεῖα τὸ ζήτημα ἐτελείωσε, ὅστις ἔχει μαγαζεῖα εἰς τὸ σπῆτι τοῦ, ἔστω καὶ ἀπὸ 100 ἐτῶν ἂν ὑπάρχῃ, θὰ πληρῶν ἐνοίκιον διὰ τὸ ἴδιόν του κτήμα καὶ ἠναγκάσθησαν, ὅσοι ἠθέλησαν νὰ κρατήσωσιν τὰ μαγαζεῖα τῶν νὰ πληρῶνουν ἐνοίκιον, οἱ δὲ μὴ συμμορφωθέντες πρὸς τὸ μέτρον αὐτὸν ἠναγκάσθησαν νὰ κλείσωσιν τὰ μαγαζεῖα τῶν. Εἴς τινα ὅμως χωρία τῆς Λάγκας οἱ κάτοικοι ἀντέστησαν· ἐπειδὴ δὲ οἱ τῆς Σουλτανικῆς ἐπιστασίας ἐβούλωσαν τὰ μαγαζεῖα αὐτοὶ τὰ ἐξεβούλωσαν καὶ ἐδειξαν τὴν γρονθίαν τῶν εἰς τοὺς ἀρμοδίους, οἵτινες ἠναγκάσθησαν νὰ ἀποσυρθῶσιν ἄπρακτοι. Τὸ ζήτημα δύναται νὰ λυθῇ ὑπὲρ τῶν χωρικῶν ἐὰν γίνῃ τακτικὴ ἐνέργεια παρὰ τῶ Σουλτάνῳ καὶ ὑποβληθῶσιν ὑπομνήματα εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. Οἱ διοργανωταὶ τοῦ συλλαλητηρίου Ἀθηνῶν τί γίνονται; διατὶ περιορίσθησαν εἰς τὰ λόγια καὶ τὰς ἐπιδείξεις. Ποῦ εἶναι τὸ ὑπόμνημα τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ὑπο-

βάλωσιν εἰς τὰς Δυνάμεις καὶ νὰ τὸ δημοσιεύσωσιν εἰς ξένας γλώσσας ὅπως διανεμηθῇ εἰς πολιτικούς, διπλωμάτας καὶ δημοσιογράφους; Διατὶ ὁ διευθυντὴς τῆς «Πατρίδος» ἀφοῦ μετέβη εἰς Παρίσιους καὶ Λονδῖνον δὲν παρουσιάσθη εἰς τὸν Κλεμανσώ καὶ τὸν Ἀγγλὸν πρωθυπουργὸν καὶ ἀπεικονίσῃ τὴν ἀθλίαν τῆς Ἡπείρου κατάστασιν; εἶναι καιρὸς νὰ ληφθῇ φροντίς καὶ προληφθῇ τὸ κακόν.

Ἐκ τῶν νεωστὶ ἐκνακκαμφάντων ἐξ Ἑμενῆς ταγματῶν ἡ ἀγορὰ μας ὑπέστη οὐ μικρὰν ζημίαν, διότι ἡ κίνησις ἔπαυεν. Ἡ διοίκησις ἀντὶ νὰ φροντίσῃ νὰ ἐνοικιάσῃ φορτηγὰ ἀμάξια καὶ νὰ μεταφέρῃ τὰ πράγματα τοῦ στρατοῦ ὅπου δεῖ ἐθεώρησε καλὸν νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ φοβερὸν μέτρον τῆς ἀγγαρείας, δηλ. ν' ἀρπάξῃ τοῦ πρώτου τυχόντος τὸ ζῶον καὶ νὰ τὸ διευθύνῃ δι' Ἑλασσῶνα, Γρεβενά, Μοναστήρι καὶ τὰ τοιαῦτα. Φαντασθῆτε λοιπὸν τὸν χωρικὸν ἐρχόμενον εἰς Ἰωάννιναν δι' ἐργασίαν τοῦ καὶ νὰ χάνῃ τὸ ζῶον τοῦ, διότι νὰ τὸ παρακολουθήσῃ δὲν δύναται καὶ ὅταν μετὰ 15 ἢ 20 ἡμέρας ἐπιστρέψῃ θὰ εἶνε πλέον κατάλληλον διὰ κανένα ζωολογικὸν κήπον. Οἱ ἀγωγὰται καὶ οἱ χωρικοὶ ἐτράπησαν εἰς ἀτακτον φυγὴν ἅμα τῷ ἀκούσματι τῆς ἀγγαρείας, πλεῖστοι δὲ μαθόντες, ὅτε μετέφερον ἐμπορεύματα, τὴν ἀγγαρείαν ἐξεφόρτωσαν ἔξω τῶν Ἰωαννίνων εἰς τὰ χωράφια, ἀφήσαν ἔρημα τὰ ἐμπορεύματα καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν.

Ὡς ἐκ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ ἔπαυσε πᾶσα κίνησις καὶ εἰς τὴν φοβεράν πενίαν καὶ τὴν ἀκινήσιαν προσθέσατε καὶ τὴν στασιμότητα αὐτὴν διὰ νὰ σχηματίσῃτε ἰδέαν τοῦ νεκρώματος τῆς ἀγορᾶς μας ἐκ τῆς διοικήσεως, ἥτις εἶχε καθήκον μετὰ καθετὸν τρόπον νὰ ἐνισχύῃ τὸν τόπον. Ἀλλὰ ἐλησιμονήσαμεν αὐτὴ μόνον γνωρίζει νὰ ζητῇ φόρους καὶ πάλιν φόρους καὶ μάταια πάλιν φόρους, ἀπὸ ποῦ ὅμως δὲν τὴν νοιάζει, ἀλλὰ θὰ τὴν νοιάξῃ στὸ τέλος, διότι δὲν θὰ εὕρῃ τίποτε νὰ πάρῃ. Διότι ἔπειτα ἀπὸ τὸν ἀπαίσιον περυσινὸν χειμῶνα καὶ τὴν ἀπίστευτον ἐφετεινὴν ἀφορίαν ὁ κόσμος ἔφθασεν εἰς σημεῖον πενίας φρικωδέστερα, ἥτις μάλιστα τὸ ἐπόμενον θὰ εἶνε φρικωδέστερα, διότι ὁ κόσμος ὡς ἐκ τῆς ἀνομβρίας καὶ τῆς ἐλλείψεως σπόρου δὲν θὰ σπεύρῃ διὰ τὸ ἐπόμενον. Τὰ ζῶα κἀτισχνα καὶ ἐλεεινὰ πωλεῖ ὅσον ὅσον, διότι δὲν ἔχει τροφὴν νὰ τὰ θρέψῃ τὸν χειμῶνα καὶ διότι θέλει ὁ κακὸμοιρος ὁ χωρικός νὰ ἀγοράσῃ ψωμάκι, τὸ ὁποῖον εἶνε ἀκριβώτατον καὶ ἐλαινότατον ὅλα τὰ πικρὰ καὶ σάπια ἄλευρα θὰ τὰ φᾶμε ἐφέτος. Ποῦ θὰ φθάσωμε κινεῖς δὲν εἰξεύρει. Ὁ Θεὸς νὰ βάλῃ τὸ χεῖρ τοῦ.

Ἀργυροκάστρον 29 Σεπτεμβρίου 1907.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα διήλθεν ἐντεῦθεν ὁ ἐκ Λαμπόρου τῆς Τεπελένης διακεκριμένος καὶ πολὺπείρος διδάσκαλος κ. Θωμᾶς Ε. Παναγιωτίδης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, διορισθεὶς διευθυντὴς τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκπαιδευτηρίων Μανσούρας μετὰ 140 ἀγγλικὰς λίρας. Ὁ κ. Θωμ. Ε. Παναγιωτίδης εἶνε γνωστότατος μετὰ τῶν διδασκάλων διὰ τὴν φιλοπονίαν αὐτοῦ, ἱκανώτατος καὶ δεδοκιμασμένος ἐν τῇ διδασκαλίᾳ καὶ τῇ εὐσεβεῖ παραδύσει τοῦ ἡμετέρου Γένους. Διετέλεσε δὲ διευθυντὴς τῶν ἑλληνικῶν Σχολῶν Ἀργυροκάστρου, Δελβίνου, Αὐλῶνος, Κηπκοῦ καὶ Δροβιάνης.

